

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 45 / פרשת ויקרא תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"א:

"יצא עובד כוכבים שאין לו טומאה"

גוי אינו יכול להיטמאות! גם אם נגע במת, בשרץ, לעולם אינו טמא! הגמרא השבוע לומדת זאת מפסוקים.

מפתיע! יהודי נטמא וגוי לא? האור החיים בפרשת חוקת ממשיך זאת לצנצנת דבש, וצנצנת ריקה, צנצנת הדבש מושכת אליה את הזבוכים והחרקים, ואילו הצנצנת האחרת לא, כך היהודי שמלא בקדושה ואור, מושך אליו גם כוחות טומאה, ואילו הגוי, הריקן, אכן אינו מושך אליו כל טומאה, אין לו מה להציע להם לכוחות השליליים.

זה מלמד, שככל שאדם מרגיש שנסיונותיו גדולים יותר, שהיצר הרע מפעיל עליו כוחות, סימן שהוא מכיל בתוכו איכות גדולה יותר.

מאב לבן, עבר הסוד במשפחה, בעבר הטמינו אבותיהם במקום כלשהו אוצר אגדי, שניים מבני המשפחה נשלחו לחלקת השדה המסומנת במפה לחפשו, הכו השניים באדמה במקומות שונים עד שהגיעו לאיזור קשה שאותה לא יכלו לעבור, אחד מהם הציע לחפור במקום אחר, עפר תחוח יותר, קל יותר, אך השני התנגד והסביר: "מסתבר שהאוצר הוקף בבטון וברזל, ככל שקשה יותר מסתבר שאנו קרובים יותר לאוצר, האוצר נמצא דוקא היכן שקשה יותר".

איך זה קשור אלינו?

קשה לנו? הנסיונות גדולים עלינו? כנראה שאנו קרובים יותר לאוצר שבקרבתנו, ככל שלא נתת, שנעמיק ונתאמץ, נגלה את האוצר שבתוכינו, ונגלה כמה הוא גדול.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"א.

"הכותים [שיבוש הצנורה! - הגירסה הנכונה 'הגויים'] אין להם נזירות"

המשנה השבוע מלמדת אותנו שגוי אינו יכול לנדור בניזרות.

מה העומק שבזה? נזירות היא פרישות מהעולם הזה, זהו אינו תפקידו של הגוי, עסקו העיקרי הוא העולם הזה והנאותיו, יהודי לעומת זאת עסוק בעיקר ברוחניות, ואילו העולם הזה אינו אלא תחנת מעבר בשבילו, כך שאם נמצא לפעמים יהודי שבחר לפרוש מעיסוקי העולם, 'קדוש' אמר לו!

גם אנו שאיננו בדרגה זו, עלינו להעמיד את 'העולם הזה' במקומו הראוי לו.

אב ובנו עלו לאוטובוס, וגילו מולם איש מוזר הטורח לקשט את כסאו ולרפדו, ואף להתקין מעל ראשו מזגן איכותי שרכש במיטב כספו... "משוגע..." מלמל האב לעצמו, אלא שהבן לחש לו בחזרה: "אז גם הנהג משוגע?!"; "למה?" שאל האב, והילד סיפר: "גם הנהג טורח לנקות את האוטובוס ולקשטו, ראיתו אף מתקין מזגן איכותי מעל ראשו..." "אין הדבר דומה!", פסק האב, "הנהג - זהו מקומו, רוב יומו הוא יושב כאן, ומן הראוי שידאג שהמקום ינעם לו. אך איש זה, האוטובוס אינו אלא כלי מעבר, ומה טעם להשקיע כל כך במקום שאינו שלו".

איך זה קשור אלינו?

נתבונן בנמשל: העולם הזה הוא של הגוי, מאחר שאין לו אלא עולם הזה, ראוי שישקיע בו, אנו נשקיע בדברים חשובים יותר.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ו:

"אמר נחום הבלר: כך מקובלני מרבי מיאשא, שקיבל מאבא, שקבל מן הזוגות, שקבלו מן הנביאים, הלכה למשה מסיני"

בגמרא השבוע מתאר נחום הבלר את דרך השתלשלות ההלכה מהר סיני למשה רבינו, ממושה לנביאים, מהנביאים ל'זוגות' - התנאים הראשונים, ומהם לאביו של נחום הבלר, אשר מסרו לרבי מיאשא ורבי מיאשא לימדו לנחום הבלר.

כך עוברת התורה מדור לדור, מרב לתלמיד, שושלת ישירה של מוסרים ומקבלים מקשרת אותנו היישר למוסר התורה. כל דבר תורה שאנו לומדים קיבלנוהו איש מפי איש עד משה רבינו, והוא שמע זאת מהקדוש ברוך הוא! כמה מרגש, כמה מחייב!

למחרת חג הפורים מסר ראש ישיבת באר יעקב רבי משה שמואל שפירא שיעור. התלמידים, עייפים מהימים העמוסים, לא היו ערניים... וראש הישיבה שנוכח בכך הפסיק את השיעור והחל לפסוע לעבר מקומו. התלמידים הנבוכים ניסו לפייסו אך הוא נענה: "אין צורך לפייסני, חלילה לא נפגעת. אלא ששיעור תורה אינו 'העברת חומר', זהו דבר ה' העובר אליכם, איש מפי איש, עד להר סיני. וכשהאווירה עייפה, אין זו השעה להעברת מסרים שהועברו אלינו היישר מפי הגבורה".

איך זה קשור אלינו?

בשיעור תורה, בלימוד בכיתה, בישיבה ובבית הכנסת, נפנים כי אנו שומעים את הקולות והברקים של מעמד הר סיני, ובכובד ראש שכזה נתייחס לכך.